

paa Grund af denne Afdelings sjældne Størrelse og Fuldstændighed, skal forfattes saaledes, at den kan tjene som et Slags Haandbog for Samlere af Middeldalderens Mønter, et Værk, hvoraf man længe har følt Savnet. Den skal forfattes paa Fransk, hver enkelt Mønt skal fuldstændig beskrives, og de uudgivne Stykker skulle derhos afbildes.

Paa Grund heraf vilde Voets Executører kun afhænde Samlingen for den nævnte Sum under Betingelse af, at Voet blev fritaget for Udgivelsen af Catalogen, og de stillede derfor den Fordring til den Kongelige Samling, at den skulde overtage Bekostningen af samme. Ved tilfælde at oplyse, at Udgiften ved Catalogen vilde blive 5 à 6,000 Rbd. — hvilket Beløb dog senere er nedsat til 4,000 Rbd. — forespurgte Directeuren, hvorvidt han, saafremt Samlingen blev tilbudt den Kongelige Samling, maatte overtage den ovennævnte Forpligtelse.

Da Ministeriet ikke kunde Andet end paaskønne den Interesse for Videnskaben og den Kjærlighed til Fædrelandet, hvorpaa der herved vilde blive givet et saa smukt Beviis, idet der ikke blot skaffedes den offentlige Samling en meget værdifuld Tilvært, men der ogsaa med Kjærlighed fredebes om den Mand's Minde, hvem ikke mindre Numismatikken end den hele Oldtidsvidenskab her i Landet skylder en saa stor Taknemmelighed, bemyndigede Ministeriet Directeuren til eventuelt at modtage Gaven med den ovennævnte Forpligtelse.

Salget er derefter blevet effectueret fra Voet, og Samlingen afgiven til den Kongelige Møntsamling.

For nu at kunne opfylde den paatagne Forpligtelse er det heromhandlede Forslag fremkommet, og Ministeriet skal sluttelig blot tilføie, at Arbejdet ventes at kunne udføres i Løbet af 4 Aar, og at der i Finantsaaret 1870—71 antages af denne Sum at vilde medgaae 1,000 Rbd.

ad 11. Udgifterne vedrørende Afløsningen af Kronborg Geværfabriks formeentlige Privilegier og de dermed i Forbindelse slaaende Foranstaltninger ansloges i Loven om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1868—69 § 18, Punkt 17, til 100,000 Rbd., nemlig:

a) selve Afløsningen 96,000 Rbd.

b) Udvidelse af Toihusets Værksted 4,000 Rbd.

a. Efterat der ved Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869 § 18, Punkt 17, Anmærkning, var givet fornøden Bemyndigelse til, paa et Folkethingets Finantsudvalg meddeelt Grundlag, at afflutte passende Overenskomst med de grevelige Schimmelmannske Fideicommissarvinger som Giere af Kronborg Geværfabrik om mindelig Afløsning af det Forpligtelsesforhold, ved hvilket Staten, efter de nævnte Gieres Formening, ansaaes bunden ligeoverfor Fabriken med Hensyn til visse aarlige Bestillinger af Vaaben, har Krigsministeriet under 12te Marts d. A. affluttet en saadan Overenskomst i Overensstemmelse med bemeldte Grundlag, der findes aftrykt i „Betænkning over Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1868—69, Punkt 39“.

Som Folge af den saaledes affluttede Overenskomst, der vil blive Folkethingets Finantsudvalg tilstillet, ville (Overenskomstens § 1) fra 1ste April n. A. at regne samtlige Privilegier og Rettigheder ligeoverfor Staten og specielt Krigsministeriet, der af Fideicommissarvingerne formeentes hjemlede Kronborg Geværfabrik ved Bestemmelserne i det allerhøieste Skjøde til Statemester, Friherre Schimmelmann af 3die Mai 1769 §§ 8, 9, 10, 11, 12 og 13, jvfr. § 5, — den allerhøieste Resolution af 31te December 1819 og alle andre Bestemmelser, Overenskomster eller deslige angaaende Leverance og Reparation af Krigsmateriel, tilligemed de af samme flydende Forpligtelser være ophævede og uden nogensomhelst Gyldighed.

Som Godtgjørelse for det Tab i Indtægter, som Fideicommisset lider derved, at Krigsministeriet fra 1ste April 1870 ophører med Bestillinger ved Kronborg Geværfabrik, vil Krigsministeriet have at betale senest den 15de April 1870 (Overenskomstens § 2) 93,000 Rbd. i